Súd:	Okresný súd Košice II
Spisová značka:	22C/79/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7210212921
Dátum vydania rozhodnutia:	21. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI:	ECLI:SK:OSKE2:2012:7210212921.4

Rozhodnutie

Okresný súd Košice II, sudkyňou, JUDr. Slávkou Zborovjanovou, v právnej veci žalobcu X.. J. K., Z.. X.X.XXXX, B. Z. L.F. XX, XXX XX F. H., Č., X. X. XX, XXX XX A., právne zastúpený JUDr. Jurajom Kulom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Mäsiarska 30, Košice proti žalovanej Š. X., Q.. Q. J.. H.., D. XX, XXX XX B., D.: XX XXX XXX, právne zastúpená JUDr. Antonom Blahom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Mickiewiczova 6, 811 07 Bratislava, v konaní o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

Žalovaná je p o v i n n á uverejniť do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku v denníku ŠPORT na strane 43 nasledovné ospravedlnenie žalobcovi:
Dňa 12.4.2010 v denníku ŠPORT strane 43 sme uverejnili článok s názvom „Páni C. T. K., kto vám dal právo:“, ktorého autorom bol šéfredaktor denníka Š. I. Q.. V článku sme okrem iného uviedli:
Nie je azda tréner, ktorý prikáže svojmu mužstvu prehrať a ktorý sám počas zápasu robí všetko preto, aby sa tak stalo, skutočne šašom?“
„K. sa rád hrdí tým, že trénoval aj v bundeslige, no zabúda dodať, že keď ho z Melsungenu po troch mesiacoch pôsobenia v najvyššej súťaži vyhodili, tamojší priaznivci sa v onen chladný decembrový deň od radosti kúpali vo fontáne. Časom totiž pochopili, že je to človek malý nielen vzrastom, ale aj duchom, navyše s mäkkou chrbticou“.
„Apropo, ak by si v bundeslige dovolil to, čo v sobotu v Prešove, hnali by ho stade svinským krokom.“
„Podľa mnohých ohlasov, ktoré sme mali na prešovský podvod v sobotu večer a v priebehu včerajška z rôznych kútov Európy, K. hrozí, že okrem Prešova si už nikde ani len „neškrtne“.
„Kto už môže mať záujem o človeka, ktorý vo svojej márnomyseľnosti pre malichernosť zapredá vlastné farby?“
„Kto dal C. T. K. právo takýmto spôsobom pošpiniť meno slávneho klubu s takmer šesťdesiatročnou tradíciou, za zeleno - biele farby ktorého sa v minulosti bili aj majstri sveta a olympijskí medailisti?“
„Kto im dal právo znemožniť hráčov Tatranu, väčšinou z ktorých sú slušní ľudia s fér vzťahom k športu?“
„Kto im dal právo vziať viacerým mladým chlapcom, ktorí museli v sobotu šaškovať na ihrisku, ilúzie o čistote športu?“
„Kto im dal právo napľuť do tváre stovkám čestných a verných fanúšikov, ktorí stáli a stoja za Tatranom v dobrom i zlom?
„A ako sa im môžu pozrieť do očí po tom, čo od nich navyše bez hanby vyberali vstupné na vopred zrežírovanú frašku?“
„Šťastím pre Tatran je, že on je vďaka veľkým osobnostiam a úspechom ešte spred chmeliarovskej éry večný, zatiaľ čo C. T. K.Í. skôr či neskôr odídu.“
Tieto uvedené tvrdenia sú nepravdivé za čo sa žalobcovi ospravedlňujeme.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 7 000 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania za zaplatený súdny poplatok 276 eur a na účet právneho zástupcu žalobcu trovy právneho zastúpenia 16.439,63 eur a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaním, doručeným súdu 24.5.2010 domáhal voči žalovanej, aby súd uložil povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi a zaplatiť mu sumu 7.000 eur, ako náhradu nemajetkovej ujmy a nahradiť trovy konania, a to všetko z dôvodu porušenia jeho osobnostných práv, ktorých sa žalovaná dopustila tým, že dňa 12.4.2010 v denníku Š., ktorého vydavateľom je žalovaná, bol na str. 43 uverejnený článok s názvom „Páni C. T. K., kto Vám dal právo“, ktorého autorom bol šéfredaktor denníka Š., I. Q., kde okrem iného uviedol: „Nie je azda tréner, ktorý prikáže svojmu mužstvu prehrať a ktorý sám počas zápasu robí všetko preto, aby sa tak stalo, skutočne šašom?“
„K. sa rád hrdí tým, že trénoval aj v bundeslige, no zabúda dodať, že keď ho z Melsungenu po troch mesiacoch pôsobenia v najvyššej súťaži vyhodili, tamojší priaznivci sa v onen chladný decembrový deň od radosti kúpali vo fontáne. Časom totiž pochopili, že je to človek malý nielen vzrastom, ale aj duchom, navyše s mäkkou chrbticou“.
„Apropo, ak by si v bundeslige dovolil to, čo v sobotu v Prešove, hnali by ho stade svinským krokom.“
„Podľa mnohých ohlasov, ktoré sme mali na prešovský podvod v sobotu večer a v priebehu včerajška z rôznych kútov Európy, K. hrozí, že okrem Prešova si už nikde ani len„neškrtne“.
„Kto už môže mať záujem o človeka, ktorý vo svojej márnomyseľnosti pre malichernosť zapredá vlastné farby?“
„Kto dal C. T. K. právo takýmto spôsobom pošpiniť meno slávneho klubu s takmer šesťdesiatročnou tradíciou, za zeleno - biele farby ktorého sa v minulosti bili aj majstri sveta a olympijskí medailisti?“
„Kto im dal právo znemožniť hráčov Tatranu, väčšinou z ktorých sú slušní ľudia s fér vzťahom k športu?“
„Kto im dal právo vziať viacerým mladým chlapcom, ktorí museli v sobotu šaškovať na ihrisku, ilúzie o čistote športu?“
„Kto im dal právo napľuť do tváre stovkám čestných a verných fanúšikov, ktorí stáli a stoja za Tatranom v dobrom i zlom?
„A ako sa im môžu pozrieť do očí po tom, čo od nich navyše bez hanby vyberali vstupné na vopred zrežírovanú frašku?“
„Šťastím pre Tatran je, že on je vďaka veľkým osobnostiam a úspechom ešte spred C. éry večný, zatiaľ čo C. T. K. skôr či neskôr odídu.“

V strede tohto článku, vo zvýraznenom čiernom poli pisateľ článku uverejnil podtitul Povedzte si svoj názor s textom „Čo si myslíte o prehre hádzanárov Tatranu Prešov s ŠKP Bratislava, v poslednom kole základnej časti extraligy?“
Dňa 13.4.2010 bol v denníku Šport na dvojstrane 28 a 29 uverejnený článok s názvom Bezcharakternosť, povýšenectvo, podvod „legálne svinstvo....“ s podtitulom Hide park športu, anketa čitateľov Denníka Š. o výsledku zápasu extraligy hádzanárov Tatran Prešov - ŠKP Bratislava (37:40), kde sú zverejnené reakcie čitateľov denníka, ktoré títo zaslali z podnetu pisateľa článku. V príspevku čitatelia uvádzajú: „Autor vystihol bezcharakternosť a povýšenectvo p. C. T. P. X. K.! Je to úbohé a najmä K. sa prejavil ako duševný maloroľník, ktorý hanebným spôsobom zariadil, aby športovo bojujúca Považská Bystrica prišla o play-off“, „To, čo predviedli páni K. T. C. je nehorázna drzosť tak pošpiniť najvyššiu slovenskú súťaž“, „pošpinili ste meno klubu, ponížili Vašich hráčov a urazili celú slovenskú hádzanársku verejnosť, K., si malý človek telom aj duchom“, „Prešov by mal byť vylúčený z play-off, pretože neprípustným spôsobom ovplyvnil regulárnosť súťaže a tréner K. by mal dostať trest a nepôsobiť v tejto funkcii minimálne na Slovensku, pretože vedome tak povediac pustil zápas súperovi a porušil tak nepísaný morálny trénersky kódex“, „pripúšťam, že je to profesionál a možno aj dobrý tréner, avšak v I. rade je to bezcharakterný a zákerný človek, ktorý pošpinil dobré meno Tatranu“, „neviem, ako sa s tým stotožnili hráči, ale páni K. T. C., ak si myslíte, že ste vyhrali a pomstili ste sa Považanom, tak u normálnych fanúšikov športu ste prehrali, i keď so svojím svedomím a hrošou kožou vy zrejme nikdy neprehráte“.
Žalobca uviedol, že tvrdenia v článku sú lži a ohováranie a má pocit, že je to robené zákerne.
Uviedol, že autor článku v sebe berie právo vystupovať ako v roli sudcu, či jediného odborníka na slovenskú hádzanú. Urazil klub, trénera, hráčov a zatiahol do toho aj prezidenta slovenského zväzu hádzanej. Jeho nazval gašparkom a jeho spolupracovníkov bábkami.
Žalobca potvrdil, že zápas prehrali, avšak pre nich tento zápas nebol podstatný. Na prvom mieste mali obrovský náskok, čiže vedeli, že do semifinále play-off idú z I. miesta. On ako tréner sa rozhodol, že bude šetriť najviac vyťažených hráčov, že dá príležitosť tým, ktorí hrávali menej a na iných herných

postoch. Bolo to jeho rozhodnutie trénera, ktorý chcel ešte nejaké herné varianty, kombinácie a niečo nové vyskúšať. Mal na to plné právo a do vedenia zápasu mu nik v klube nehovoril.
Šéfredaktor nepredložil žiadne relevantné dôkazy, aby hráčom zobral ilúzie o čistote športu a že za prehru si nechali zaplatiť a vopred pripravovali po dohode s Bratislavou podvod.
Uviedol, že Považská Bystrica postrácala body doma, prehrala napr. v Bardejove a prekvapujúco vyhrala vysoko nad druhým Hlohovcom.
Rovnako ho urazili aj lži a ohovárania po zápase v Považskej Bystrici. Ďalšou lžou je, že v Melsungene ho po 3 mesiacoch vyhodili. Pravda je taká, že Melsungen pod jeho vedením sa dočkal po 13 rokoch postupu do najvyššej súťaže v Nemecku. Ako nováčik obsadil šokujúce, 12. miesto. Skončil tam predčasne, ale nie po 3 mesiacoch, ale po 2,5 roku, pretože do klubu prišiel nový manažér, z ktorého výberom typológie nových hráčov sa nestotožnil. Z Melsungenu nešiel do Prešova, ale do Karvinej, kde sa tešil z majstrovského titulu v Českej republike a zo získania Českého pohára.
Zverejnenie článku z 12. apríla 2010, plného nepravdivých údajov, mu autor článku spôsobil ohováraním vážnu ujmu na dobrej povesti u laickej, hádzanárskej verejnosti. Potvrdil, že je malý postavou, avšak určite nie malý duchom s mäkkou chrbticou, ako v článku ho autor uráža. Autor článku dáva podnety na vylúčenie klubu z najvyššej súťaže, a to z dôvodu, že klub po slávnej histórii pokračuje novými úspechmi aj na medzinárodnej scéne.
Žalovaná zverejneným článkom v denníku, s celoslovenským dosahom, verejne dehonestovala jeho osobu, čo môže mať za následok nepriaznivé dôsledky na jeho postavení v spoločnosti, na jeho súkromnom a pracovnom živote. Difamujúce vyjadrenia zo strany žalovanej sú spôsobilé privodiť mu ujmu na jeho práve na zachovanie ľudskej dôstojnosti, občianskej cti a vážnosti v spoločnosti, v rámci súkromného ako aj profesijného života a ohrozujú jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Rovnako urážlivo a dehonestujúco sa autor článku vyjadruje o jeho činnostiach, o jeho schopnostiach, dochádza k vážnemu zásahu do práva na zachovanie vážnosti jeho osoby v očiach nielen spolupracovníkov, hráčov a celého realizačného teamu jeho súčasného zamestnávateľa. Ujma, spôsobená predmetnými výrokmi sa pritom môže prejaviť aj v neskoršom čase, v rámci výkonu jeho povolania.
Žalobca poukázal na ust. § 11 OZ, pričom uviedol, že žalovaná svojím článkom zasiahla do jeho osobnostných práv.
Uviedol, že podľa práva na slobodu prejavu garantovanú v čl. 26 ods. 1 Ústavy SR, má žalovaná právo vysloviť svoj osobný, kritický názor, avšak v uvedenom článku prekročila medze prípustnej kritiky, keďže vo svojom prejave neprezentovala vecnú kritiku, ale použila okrem iného aj osobné urážky, namierené voči jeho osobe. Žalobca poukázal na judikatúru NS SR 3Cdo 61/2000 a nález Ústavného súdu III US 359/26.
Žalobca žiada, aby sa mu žalovaná za svoje výroky ospravedlnila a rovnako žiada náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to vo výške 7.000 eur.

Žalovaná sa k žalobnému návrhu vyjadrila písomne, podaním zo dňa 16.7.2010, v ktorom namietla miestnu príslušnosť všeobecného súdu s poukazom na to, že žalobca nie je štátnym príslušníkom SR, ale Českej republiky, s trvalým pobytom na území ČR, na L. XX, XXX XX, F. H., Č. a podľa § 1 ods. 2 z. č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, je cudzincom každý, kto nie je štátnym občanom SR. Povolenie na prechodný pobyt oprávňuje cudzinca zdržiavať sa na území SR a na cesty do zahraničia na naspäť na územie SR v čase, na aký mu bolo policajným útvarom udelené povolenie na prechodný pobyt. Žalobca potvrdil, podaním zo dňa 24.5.2010, že žije v ČR. Z uvedeného dôvodu namietal nedostatok miestnej príslušnosti Okresného súdu Košice II.
K žalobnému návrhu sa vyjadrila, že predmetný článok s názvom „Páni C. T. K., kto Vám dal právo“, s poukazom na článok zo dňa 13.4.2010 s názvom Bezcharakternosť, povýšenectvo, podvod „legálne svinstvo“...boli uverejnené ako reakcia na prekvapivú prehru hádzanárskeho klubu Tatranu Prešov, ktorý pred dotknutým zápasom neprehral doma 34 zápasov po sebe, a neprehral 28 zápasov v extra lige. Je prekvapivé, že podľahol klubu ŠKP Bratislava, ktorý pred týmto vystúpením prehral s Prešovom 20 ligových zápasov po sebe.
Žalobný návrh je preto potrebné vnímať v intenciách celej športovej verejnej mienky a danej situácie. Rétorika športových redaktorov je tvrdšia a údernejšia, lebo predstavuje priamu reakciu na športový zážitok. Šport je svetoznámym fenoménom, ktorý je plný emócií, či už pozitívnych alebo negatívnych. L. Š. je športovým denníkom, ktorý každý deň prináša informácie zo sveta športu.
Cieľom článku bolo vysloviť svoj názor a viesť dialóg na úrovni médií, hráčov, trénerov a verejnosti. Aj kritika, spomenutá v predmetnom článku, má za cieľ posúvať kvalitatívne slovenský šport a hádzanú na stále vyššiu úroveň. Otázky, použité v článku nie sú skutkovými tvrdeniami, ale hodnotiacimi názormi a rečníckymi otázkami, ktoré majú v čitateľoch povzbudiť premýšľanie nad spôsobom dodržiavania

pravidiel fair-play. Ide o výrazové prvky, ktoré autor môže použiť v záujme dramatizácie diela. Autor článku postupoval v súlade s právom na slobodu prejavu a nijakým spôsobom nezasiahol do osobnostných práv žalobcu.
Žalovaná poukázala na čl. 26 Ústavy SR, odsek 1, 2 a uviedla, že Ústava v citovanom článku nezaručuje len slobodu tlače alebo masmédií, slobodu prejavu a právo prijímať a vyhľadávať a rozširovať idey a informácie sa zaručuje každému jednotlivcovi, ako jeho základné právo ale slobodou prejavu sa človeku umožňuje vysloviť alebo zamlčať svoje city, myšlienky alebo závery. Poukázala na Nález ÚS SR, spis. zn. US 28/96 z 12.5.1997, Stanovisko Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý uviedol, že sloboda prejavu je jedným z hlavných základov demokratickej spoločnosti s obmedzeniami, vyplývajúcimi z čl. 10 ods. 2 európskeho dohovoru sa vzťahuje nielen na informácie alebo myšlienky, ktoré sú prijímané priaznivo, alebo ktoré sú pokladané za neškodné, alebo sa k nim zastáva ľahostajný postoj, ale aj na také, ktoré urážajú, šokujú či znepokojujú.
Uviedla, že podľa rozsudku NS SR 3Cdo 61/2000 je konštatované, že kritiku v zásade nemožno považovať za zásah do práv, chránených ust. § 11 a nasl. OZ. Kritika spoločenských javov je nielen dovolená, ale aj potrebná. Treba zároveň uviesť, že v rámci kritiky podľa okolností a povahy konkrétneho prípadu možno pripustiť mieru zveličovania, ironizovania, či použitia relatívne ostrejších výrazov, ktoré by mohli byť za iných okolností považované za urážlivé.
Rovnako nález ÚS SR, II US 152/08 z 15.12.2009 uvádza, že pri kritike platí z princípu demokracie, vyplývajúca ústavná prezumpcia, že ide o kritiku dovolenú".
V reakcii na článok, zverejnený v denníku Šport 13.4.2010, na str. 28, s názvom Bezcharakternosť, povýšenectvo, podvod „legálne svinstvo"..... sú uverejnené názory čitateľov denníka Š., ktorými reagovali na možnosť využiť svoje Ústavou SR zaručené právo na slobodu prejavu. Uviedla, že v tomto článku bol rovnako zverejnený názor čitateľa, keď bolo konštatované, že „sa nestačí čudovať, súhlasí s Prešovom a jeho výberom slabšieho súpera. Aj hokejový Martin si vybral Skalicu a tisíce ľudí prišlo o peniaze a nikto nič nepovedal. To isté sa stalo, keď Švédi hrali s Dánmi na MS, celý svet sa na to pozeral a vtedy sa ostré články nepísali. Pána Q. si budem aj naďalej vážiť ako redaktora, ale možno za takých 5 rokov bude jeho pohľad na túto vec iný", „Prešov si mohol zo svojej pozície vybrať semifinálového súpera. Stále sa hovorí (hlavne v hokeji), že nevieme taktizovať". „X. Q. si myslí, že takéto veci sa dejú len na Slovensku, no takto to funguje všade na svete, tak nech si uvedomí a nepíše také články". „Chcel by som odkázať p. Q., nech v tej „nepoškvrnenej" Bratislave, kde je šport čistý, toľko nevyplakávajú ale nech pohnú zadkami a raz možno budú aj oni v Bratislave mať športový klub, ktorý vypráši, aj bez pomoci rozhodcov, celú konkurenciu na Slovensku". „Tatran je najlepší a na Slovensku nemá súpera. Ak by bola Považská Bystrica dobrá, nemusela by sa do posledného kola spoliehať na to, ako sa skončí zápas Prešov - ŠKP Bratislava. Prešov má právo vybrať si súpera do play-off, neporušil tým žiadne pravidlo. Nesnažme sa tento klub pošpiniť, ale ostatní by sa mali snažiť kvalitatívne sa mu priblížiť, aby vzrástla konkurencia v extralige".
Uviedla, že podľa zákona č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 7 ods. 1 a § 8 ods. 1 žalobca sa so žalovanou, za účelom uplatnenia týchto vyššie spomenutých práv, t.j. práva na odpoveď a práva na opravu nespojil, nekontaktoval ho a nijakým spôsobom neprejavil záujem na uplatnenie svojho práva. Je možné sa domnievať, že skutočnou motiváciou žalobcu na podanie žalobného návrhu nebolo morálne zadosťučinenie, ale náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá má ale výsostne subsidiárne uplatnenie a relevantná, len keď nepostačuje morálna satisfakcia. Na základe uvedeného žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a listinnými dôkazmi uplatnenými v súlade s ust. § 118a ods. 1 O.s.p., a to denníkom Šport z pondelka 12.4.2010, denníkom Šport z utorka 13.4.2010, nálezom Ústavného súdu II US 152/2008-52, DVD nosičom, listom E. T. zo dňa 16.6.2010, ospravedlnením Mestských športových klubov Považská Bystrica, s.r.o. z 3.11.2010, listom zo dňa 17.4.2010, článkom z denníka Š. zo štvrtka, 8.4.2010, 16.12.2008, článkom E. do konca sezóny príde K. z 12.12.2008, trénerskou zmluvou č. 1/2008, zmluvou o dielo a dodatkom č. 1 k zmluve o dielo, dodatkom č. 2 k zmluve o dielo, dodatkom č. 3 k zmluve o dielo a výsluchom svedkov L. A., D.. J. K., D.. F. X. T. E. T., a zistil skutkový stav prejednávanej veci.

Súd rozhodoval v prejednávanej veci po tom, ako vyhodnotil, že podľa ust. § 37 z. č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom, podľa ktorého, ak ďalej nie je ustanovené inak, právomoc slovenských súdov je daná, ak osoba, proti ktorej smeruje návrh (žaloba), má na území Slovenskej republiky bydlisko alebo sídlo a ak ide o majetkové práva, ak tu má majetok, má právomoc vo veci konať.

Miestne príslušným všeobecným súdom je v súlade s ust. § 88 ods. 1 písm o/ O. s. p. v znení platnom do 31.12.2011, namiesto všeobecného súdu odporcu je na konanie príslušný súd, v ktorého obvode má žalobca bydlisko, ak ide o konanie vo veciach ochrany osobnosti. Z dôvodu preskúmania príslušnosti súd vyzval žalobcu na preukázanie, kde má bydlisko. Žalobca v podaní doručenom súdu prehlásil, že sa dlhodobo zdržiava a preberá poštu na adrese Pokroku 10 v Košiciach, kde býva u svojich rodičov a kde má zároveň zriadený aj prechodný pobyt. Žalobca predložil súdu v kópii potvrdenie cudzineckej polície policajného zboru SR č. R.- X.- C.- A. - XX/XXXX I. L. X.XX.XXXX, z ktorého vyplynulo, že žalobca má registrovaný trvalý pobyt občana Európskeho hospodárskeho priestoru od 11.3.2009 do 11.3.2014 a v súčasnosti sa zdržiava na adrese X. XXX/XX A. - I.. Na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že miestne príslušným je Okresný súd Košice II, na ktorý žalobca podal žalobu.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalovaná zverejnila v denníku Š. 12.4.2010, na str. č. 43 článok „X. C. T. K., kto Vám dal právo“, ktorý napísal šéfredaktor I. Q.. Na tento článok bola reakcia čitateľov denníka Š. v utorok, 13.4.2010 zverejnená na str. 28 - 29.
Článok 12.4.2010 bol zverejnený po tom ako v hádzanárskej súťaži prehral v sobotu, 10.4.2010 Tatran Prešov s ŠKP Bratislava (37:40). Tento výsledok znamenal, že v semifinále play-off sa stretli: Prešov - ŠKP Bratislava, Hlohovec - Nové Zámky. Rovnako nespornou bola tá skutočnosť, že po prehre Prešova sa Považská Bystrica, Košice a Bardejov do play-off nedostali a skončili so súťažou.
V tom čase Tatran Prešov trénoval žalobca podľa Trénerskej zmluvy č. 1/2008 (č.l. 94) bola uzatvorená medzi Tatranom Prešov, spol. s r.o. a X.. J. K.. Zmluva bola doplnená dodatkom č. 1 zo dňa 27.1.2009 a podľa zmluvy o dielo, uzatvorenej podľa § 536 a nasl. OZ, medzi Tatranom Prešov, spol. s r.o. a RT Progres, s.r.o., zastúpenej X.. J. K., konateľom je zrejmé, že tá bola uzatvorená na výkon špecializovaných činností v oblasti telesnej kultúry, tréner hádzanej, licencia A. Zmluva bola doplnená dodatkom č. 1 zo dňa 3.2.2010 a dodatkom č. 2 zo dňa 31.3.2010 a dodatkom č. 3 zo dňa 25.3.2011.

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že predmetným článkom bol napadnutý ako človek, boli dotknuté jeho práva ako človeka, žalovaná v článku trikrát klamala a klamstvá, ktoré v článku uviedla, sa ho dotkli.
Prvé klamstvo bolo, keď žalovaná v článku uviedla, že sa rozhorčený a do špiku kosti urazený K. otočil na podpätku s tým, že do miestností, v ktorej sa schádzajú aj hlupáci viac nevstúpi.
Druhé klamstvo bolo, že po 3 mesiacoch pôsobenia v najvyššej súťaži ho tamojší priaznivci vyhodili a v onen chladný decembrový deň sa od radosti kúpali vo fontáne. Je to klamstvo, keďže v Melsungene pôsobil, keď družstvo bolo v 2. lige. Za jeho pôsobenia sa dostali do 1. ligy, odohral tam celú sezónu, obsadili 12. miesto a v 2. sezóne odišiel po šiestich mesiacoch. Ide o podsúvanie skreslených informácií verejnosti, týkajúcich sa jeho osoby ako človeka, aj ako trénera. Nevie, odkiaľ žalovaná zobrala informáciu, že sa priaznivci v decembri kúpali vo fontáne. V Melsungene trénoval od 1.6.2004 do 1.12.2006, kde bol hlavným trénerom klubu MT Melsungen. V sezóne 2004/2005 postúpil do najvyššej súťaže v Nemecku a v sezóne 2006/2007 bol uvoľnený po vyjadrení iných názorov na typológiu nových hráčov.
Tretie klamstvo bolo, keď uviedla, že po odchode z z bundesligy išiel trénovať do Prešova, pričom v sezóne 2007/2008 trénoval HCD Karviná, vyhral s týmto družstvom titul českého majstra a získal Český pohár. V sezóne 2008/2009 bol hlavným trénerom Tatranu Prešov. P. Q. mal snahu klamať o jeho osobe, ako o človeku, ale aj ako o úspešnom trénerovi.
Vyjadrenia v článku sú hrubo urážlivé, keď žalovaná uvádza, že ho hnali svinským krokom. Ďalej uviedla, že spáchal podvod a K. hrozí, že okrem Prešova si už nikde, ani len „neškrtne“.
Uviedol, že po zverejnení tohto klamlivého článku, ktorý mal dosah nielen na území našej republiky, ale aj za hranicami, sa článok dotkol jeho dobrej povesti nielen medzi laickou verejnosťou ale aj odbornou verejnosťou, o čom svedčia predložené listinné dôkazy.
V tom čase mal rozjednané rôzne veci a uvažoval ísť opäť ako tréner do športového klubu v Karvinej. Rovnako mal jednania so Sokol Poruba a reakcia na tento článok bola podobná.
Článkom bola nabúraná jeho dôstojnosť, dobré meno medzi laickou a odbornou verejnosťou, ale aj účasti rodinných príslušníkov.
Dotklo sa ho vyjadrenie v článku, kde je uvedené, že vďaka svojej márnomyseľnosti, pre malichernosť zapredá vlastné farby. Kto dal C. T. K.Í. právo takýmto spôsobom pošpiniť meno slávneho klubu, s takmer 60 ročnou tradíciou, Kto dal právo znemožniť hráčov Tatranu, väčšina z ktorých sú slušní ľudia s fér vzťahom k športu.
Autor článku podsúva verejnosti informácie, s takýmto niečím sa on zmieriť nemieni, s tým, že zapredal vlastné farby. V článku je uvedené, že je šťastím pre Tatran, že vďaka veľkým osobnostiam a úspechom ešte spred chmeliarovskej éry večným, zatiaľ čo C. T. K., skôr či neskôr odídu.

On je verejne známou osobou, kontaktuje sa s rôznymi známymi zo zahraničia, s kolegami v Maďarsku, v Kolíne, sú to všetko inteligentní ľudia a títo o tomto článku s ním nerozprávali.
Žalobca udáva, že rovnako ho urazili vyjadrenia, že časom pochopili, že je to človek malý nielen vzrastom, ale aj duchom, navyše s mäkkou chrbticou. Ide o priamy útok na jeho osobu.
Článok zasiahol aj v jeho rodine, keď mu brat nebral asi týždeň telefóny, nechcel s ním o tom rozprávať. Určitý dopad to malo aj na vzťah s jeho manželkou a zasiahol aj družstvo a dlho musel riešiť tieto vzťahy. Jeho rodičia, keďže sú starší, domnievajú sa, že to, čo je napísané, je pravda. Toto si museli následne vysvetliť.
Uviedol, že práve tento článok a táto udalosť spôsobila to, že sa nedohodol na predĺžení zmluvy v Prešove a k 30.5.2011 končí.

Žalovaná, v zastúpení konateľa I. Q. uviedla, že proti ŠKP Bratislava nenastúpilo len 5 hráčov zo základného kádra. Aj takto oslabený káder vyhral nad ŠKP Bratislava, s rozdielom 17 gólov, takže vyjadrenie p. K., že mu chýbalo v základnej zostave 5 - 6 hráčov neobstojí, pretože v spomínanom zápase vyhral s chýbajúcimi 8 hráčmi. Čo sa týka samotného článku, tak po jeho zverejnení mal množstvo telefonátov s dotazom, že čo sa stalo. Uviedol, že informácie, ktoré v článku napísal si overil a napísal ich tak, ako bol informovaný. Čo sa týka druhého tvrdenia, došlo k faktografickej chybe a je pravdou, že z bundesligy p. K. pôsobil ešte v Karvinej a až následne začal pôsobiť v Prešove. Rovnako faktografickou chybou uviedol, že z Melsungenu ho vyhodili po 3 mesiacoch. V skutočnosti to bolo potom, ako družstvo skončilo na 15. mieste po 3 vyhrách a 12 prehrách. S p. K. bol rozviazaný kontrakt, pričom v športovej terminológii sa bežne používa výraz, že bol vyhodený.
Výsledok, ktorý Tatran Prešov dosiahol s ŠKP Bratislava bol prekvapivý a cítil potrebu o tom napísať článok. K článku pripojil aj svoj vlastný názor a ide o komentovanú glosu. Výraz, že p. K. je malý nielen vzrastom, ale aj duchom, navyše s mäkkou chrbticou je hodnotiaci názor, ktorý bolo potrebné uviesť k dokresleniu zápasu a jeho výsledku. To, že hodnotil žalobcu ako trénera a súčasne ako človeka, jedno s druhým súvisí. Ako tréner bol oprávnený zvoliť taktiku, v normálnych, bežných športových kluboch to funguje tak, že taktiku určuje tréner. Domnieva sa, že touto taktikou však cieľom Tatranu nebolo vybrať si súpera do ďalších zápasov. Absolútne je neprípustné tvrdenie, aby tento článok mal nejaký súvis s voľbami, resp. predvolebnou kampaňou, ktorá v októbri 2010 mala zvoliť nového prezidenta Slovenského zväzu hádzanej.

Z výpovede svedka, L. A. (kolega žalobcovho brata), na ktorú súd prihliadal, keďže žalobca v čase l. pojednávania nevedel, že L. A. sa vie k tejto veci vyjadriť, o tom mu rozprával až náhodne, keď sa na tréningu stretol s D.. J. K., takže ho ako svedka nevedel označiť najneskôr do konca prvého pojednávania.
L. A. uviedol, že so žalobcom mali pripravené aktivity, mali usporiadať kemp pre mládež pri mori. Išlo o hádzanársky kemp v Hercegovine. Po zverejnení tohto článku sa tento kemp nekonal. Brat žalobcu bol na žalobcu nahnevaný a povedal, že s ním nechce mať nič spoločné. Ohlas na článok zaznamenali aj vo firme svedka, keď komunikovali so zákazníkmi a tí komentovali útoky voči p. K.i. On osobne tomu neveril, avšak brat p. K. ho presviedčal, že to nie sú hocijaké bulvárne noviny a niečo na tom pravdy musí byť, pretože určite informácie v tomto článku boli overené. On osobne prerušil vzťahy so žalobcom kvôli bratovi žalobcu, ktorý nepríjemnosti z tohto článku priamo zažíval.

Z výpovede svedka, D.. J. K. (brat žalobcu) vyplynulo, že denník Š. press pozná. Vzťah k bratovi je momentálne trochu narušený, a to zrejme kvôli udalostiam, ktoré sa odohrali. O hádzanú sa zaujímal, rozprával o nej s veľa ľuďmi, bol hrdý na to, že jeho brat trénuje práve taký klub, aký bol v Prešove. Po zverejnení článku mu veľa ľudí volalo a pýtalo sa ho, čo sa vlastne v Prešove udialo. Bol prekvapený, čo bolo v článku napísané. V súvislosti s týmto článkom musel čeliť rôznym otázkam, ktoré mu boli položené. Nikdy predtým takýto článok o trénerovi nečítal, bolo tam napísané, že je to človek bez chrbtovej kosti a pod.. Článok na neho zapôsobil nehorázne, väčšinou o bratovi čítal len samé dobré veci a článok pôsobil dehonestujúco na jeho celkovú prácu. Brat mu bližšie vysvetlil niektoré okolnosti, poukázal na to, že hráči nie sú kone, niektorí ťahajú 80 zápasov v porovnaní s inými, ktorí hrali 30 zápasov. S bratom sa postupne prestal stýkať a vyhýba sa mu.
Potvrdil, že s bratom pripravovali kemp pri mori a keď tento článok vyšiel, tak celý tento zámer ukončili, pretože nebolo vhodné, aby sa tento kemp realizoval. V súčasnej dobe sa s bratom stretáva náhodou, u rodičov, cielene sa však nestretávajú.

Uviedol, že známi majú poznámky, či aj on je taký, ako brat, bez chrbtovej kosti, alebo zosmiešňujúco sa niekto k nemu postavia, či aj on je taký malý. Na športovú udalosť tento článok reagoval zvláštne, netradičným spôsobom.

Svedok, D.. F. X. vo svojej výpovedi uviedol, že v prvej chvíli, keď si článok prečítal, bol v šoku. Hlavný dôvod bol ten, že so žalobcom bol v jednaní, mal záujem, aby trénoval v ich klube. Tento záujem bol dlhodobý, pretože mali spolu skúsenosti a chceli pokračovať vo chvíli, keď žalobca skončí angažmán v Prešove.
Článok ovplyvnil nielen jeho, ale aj jeho partnerov, ktorí rozhodovali o angažmáne p. K. v ich klube. Potom, ako sa článok v denníku Š. objavil, boli nútení jednania s p. K. ukončiť. Uviedol, že p. K. pozná dlhé roky a článku veľmi neveril, keď si ho dôkladne prečítal, spojil si súvislosti a skúsenosti s 20 ročnej práce v pozícii manažéra a bolo mu jasné, že to, čo on predviedol v pozícii trénera, mal na to plné právo. Článok preberali nielen v klube, s kolegami, s trénermi, ale aj so sponzormi a inými klubmi a inými funkcionármi. Jednalo sa o kauzu, ktorá bola známa i v Českej republike. Vzťah následne ochladol, v ďalšej sezóne prešiel do ďalšieho klubu a v tomto klube mal majiteľ záujem o angažovanie p. K..
Uviedol, že hráči s pôsobením žalobcu v ich klube boli spokojní, takže ponuku žalobcovi pravidelne opakovali.
Uviedol, že z pozície manažéra klubu celých 20 rokov úvodné jednania o prijatí trénera viedol on a následne sa k tomu pripojovalo celé vedenie klubu. O tejto iniciatíve klubu vedel aj prezident klubu.
Svedok sa domnieva, že článok poškodil žalobcu a nevie sa vyjadriť, či niekedy v budúcnosti nastanú také súhry okolností, aby angažmán s p. K. bolo dohodnuté. Predpokladá, že na 3 roky nebude v ich klube šanca angažovať nového trénera, príp. žalobcu. Má vedomosti o tom, že žalobca v súčasnej dobe trénuje mužov v Karvinej.
Po zverejnení článku reakcie boli v dvoch okruhoch. Prvý bol potom, ako článok vyšiel preberal sa, každý bol z toho svojím spôsobom v šoku, nedokázali si to úplne zaradiť a nevedeli, čo si majú o článku myslieť. Keď sa to následne preberalo, tak v podstate každý, normálne uvažujúci človek v športe si musel povedať, že nie je nič, čo by žalobca spravil zle a do zápasu postaviť také mužstvo a takú zostavu, akú on uzná na vhodnú. Poukázal na konanie trénerky českého družstva v basketbale, keď sa trénerka v televízii obhajovala, že má právo postaviť hráčky tak, ako uzná za vhodné a robiť všetko preto, aby smerovala ku konečnému úspechu celého družstva.

Z výpovede svedka, D.. E. T. vyplynulo, že článok na neho zapôsobil negatívne, v športe sa pohybuje už dlhšiu dobu, obsah článku nehodnotil, ale má za to, že medzi nimi bol nejaký spor. Článok vyznel dosť negatívne, v neprospech K. a sám uvažoval, či ho chce angažovať. Svedok uviedol, že v inkriminovanej dobe, v r. 2010 mal ponuky a so žalobcom jednal p. X.. Po tomto článku sa zmenil jeho vzťah k p. K. a prostredníctvom D.. X. žalobcovi odkázal, že o jeho angažovanie nemajú záujem.

Z listu E. T., (č.l. 65) súd zistil, že autor listu, ako manažér klubu Sokol Poruba oznámil žalobcovi, že na základe toho, čo sa deje v súčasnej dobe okolo jeho osoby, konkrétne záležitosti, vyplývajúce z článku v Denníku Š. dňa 12.4.2010, sa vo vedení klubu rozhodlo prerušiť konania o jeho prípadnom angažmán v našom družstve žien. V Ostrave, 16.6.2010.

Z listinného dôkazu (č.l. 66), listu Mestských športových klubov Považská Bystrica, s.r.o., adresované Tatranu Prešov, spol. s r.o., p. J. K., zo dňa 3.11.2010 súd zistil, že v mene hádzanárskeho oddielu MŠK Považská Bystrica, sa týmto ospravedlnili J. K. za nešportové správanie v priestoroch VIP miestností športovej haly MŠK, po zápase extraligy dňa 20.3.2010.

Z listu zo dňa 17.4.2010 (č.l. 67) súd zistil, že žalobcovi autor uvádza, že nie sú najlepšie chvíle pokračovať v začatých jednaniach navrhuje, aby v kľude počkali, až sa to dorieši. Podpis nečitateľný.

Z DVD nosiča súd, že žalobca reagoval na článok v rádiu Hornet.

Súd posudzoval prejednávaný spor podľa príslušných ustanovení z. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), Ústavy SR č. 460/1992 Zb., Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd dojednaný v Ríme 4. novembra 1950 uverejnený ako oznámenie pod č. 209/1992 Zb., z. č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači.

Podľa ust. § 11 OZ, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa ust. § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa ust. § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa ust. § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa Ústavy SR čl. 19 ods. 1, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa Ústavy SR čl. 19 ods. 2, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa Ústavy SR čl. 19 ods. 3, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa Ústavy SR čl. 26 ods. 1, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa Ústavy SR čl. 26 ods. 2, každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

Podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv č. 209/1992 Zb. čl. 10 ods. 1, každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

Podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv č. 209/1992 Zb. čl. 10 ods. 2, výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

Článok 10 ods. 1, dohovoru jednoznačne ako prioritné preferuje právo na slobodu prejavu a ods. 2, tohto článku slobodu prejavu obmedzuje tým, že výkon práva na slobodu prejavu zahŕňa aj povinnosť a zodpovednosť. Súčasne toto ustanovenie pripúšťa možnosť, aby výkon tohto práva podliehal takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám za predpokladu, že tak hovorí zákon a je to nevyhnutné v demokratickej spoločnosti z dôvodov v dohovore uvedených.

Podľa z. č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači ust. § 7 ods. 1, ak periodická tlač alebo agentúrne spravodajstvo obsahuje nepravdivé skutkové tvrdenie o osobe, na základe ktorého možno osobu presne určiť, má táto osoba právo žiadať o uverejnenie opravy nepravdivého skutkového tvrdenia. Vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní opravu uverejniť bezodplatne.

Podľa z. č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači ust. § 7 ods. 2, žiadosť o uverejnenie opravy sa musí doručiť vydavateľovi periodickej tlače alebo tlačovej agentúre do 30 dní odo dňa vydania periodickej tlače alebo zverejnenia agentúrneho spravodajstva, ktoré obsahuje nepravdivé skutkové tvrdenie, inak právo na opravu zaniká.

Podľa z. č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači § 8 ods. 1, ak periodická tlač alebo agentúrne spravodajstvo obsahuje nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce skutkové tvrdenie, ktoré sa dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby, alebo názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby, na základe ktorého možno osobu presne určiť, má táto osoba právo žiadať uverejnenie odpovede. Vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní odpoveď uverejniť bezodplatne; uverejnením odpovede zaniká vo vzťahu k tomu istému skutkovému tvrdeniu právo na opravu.

Predmetom konania je ochrana osobnostných práv žalobcu a to najmä občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, vážnosti v spoločnosti v rámci súkromného a profesijného života a ohrozenie postavenia a uplatnenia žalobcu v spoločnosti, ktorých porušenia sa mala dopustiť žalovaná tak, že zverejnila v denníku Š. článok s názvom „X.Á. C. T. K., kto vám dal právo?“

S poukazom na judikát 3Cdo/61/2010 súd udáva, že žalobca ako tréner hádzanárov je povinný zniesť určitý stupeň kritiky a rovnako musí si byť vedomý, že musí zniesť v tejto súvislosti určitú mieru irónie aj voči svojej osobe, pretože ho možno hodnotiť ako osobu verejného záujmu. Pre aplikačnú prax majú mimoriadny význam aj rozhodnutia Európskej komisie pre ľudské práva v Štrasburgu. Vychádzajúc práve z jej rozhodnutí, je žiaduce pri posudzovaní vzájomnej vyváženosti práva na slobodu prejavu a ostatných osobnostných práv v konklúzii práv na pravdivé informácie diferencovať poskytovanie ochrany "súkromným fyzickým osobám" a fyzickým osobám verejne činným.

Aj napriek tomu žalovaná, na ktorú sa vzťahuje realizácia práva na slobodu prejavu a práva na informácie, realizáciou tohto svojho práva nesmie zverejňovať informácie nepravdivé, skresľujúce, neúplné a zavádzajúce.
Žalovaná zverejneným článkom poskytla širokej verejnosti informácie, ktoré neboli pravdivé. Táto skutočnosť vyplynula priamo z výpovede žalovanej prostredníctvom jej šéfredaktora, keď uviedol, že došlo k faktografickej chybe a v článku údaje o pôsobení žalobcu v bundeslige a jeho následnom pôsobení v Prešove zverejnil tak, ako bol informovaný. Rovnako aj o incidente, ktorý sa mal stať v vo VIP priestoroch v Považskej Bystrici. Okrem toho, že žalovaná neopísala pravdivo rozhodujúce skutky, celý skutkový dej opísala takým spôsobom, že čitateľovi neumožňuje z jeho opisu urobiť si vlastný úsudok. Článok vôbec nedáva možnosť uvažovať na postupom trénera, či nešlo z jeho strany o hernú taktiku, ale navodzuje u čitateľa pocit, že tréner zápas predal, keď sa vyjadruje, že „zapredal vlastné farby“, „pošpinil meno Tatranu Prešov“.
Žalovaná neuviedla z akých skutočností vyplynulo tvrdenie, že žalobca prikázal mužstvu prehrať, neoznačila žiadnych svedkov, nepredložila žiadne dôkazy.
Žalovaná neuviedla v článku, že družstvo Tatrana Prešov malo v tabuľke istú pozíciu a že v zápase si zahrali aj ostatní hráči resp. neuviedla, že mohlo ísť zo strany Tatrana Prešov o taktiku pred play-off súťažou, ktorá nie je zakázaná a tréner, ktorý má záujem o družstvo a dobré postavenie družstva takéto niečo v záujme družstva použije.
Je pravdou, že článok navádza čitateľov, aby sa vyjadrili, avšak majú sa vyjadriť k tvrdeniam, ktoré sú nepravdivé a žalovaná v konaní žiadnym dôkazom nepreukázala dôvodnosť a pravdivosť tvrdení, že žalobca sa dopustil podvodu alebo zapredania vlastných farieb. Dokonca nepreukázala, aby žalobca sa dopustil nejakej chyby vyplývajúcej z trénerskeho postu žalobcu.
V rámci kritiky možno za určitých okolností pripustiť zveličovanie alebo ironizovanie avšak len na pravdivom základe. Súd je toho názoru, že už aj samotná táto skutočnosť je spôsobilá zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu.
Žalovaná sa použitými slovnými prostriedkami vyjadruje k žalobcovi nie len ako trénerovi ale aj ako k človeku, fyzickej osobe, ktoré žalobcu nie len urážajú ale aj zosmiešňujú a ponižujú. Sú to vyjadrenia „o mäkkej chrbtici“ o tom, že žalobca „je malý nie len vzrastom ale aj duchom“, resp. keď žalobcu nazýva „šašom“. Žalovaná týmto spôsobom zasiahla aj do vnútornej integrity žalobcu. Takýto zásah je spôsobilý u zasiahnutej osoby trvať individuálne i neobmedzený čas.
Žalovaná výrazným spôsobom prekročila svoje práva a výrazným spôsobom zasiahla do osobnostných práv žalobcu a to do jeho cti a ľudskej dôstojnosti.
Intenzita tohto zásahu je o to výraznejšia a väčšia, že žalobcu zasiahla v rodinnom živote, medzi priateľmi a najmä v profesijnom živote (výpovede svedkov D.. E. T. „. T. Q. K. R. Z. I., D.. F. X. „jednania s K. sme museli ukončiť“).
Súd prijal a hodnotil dôkaz predložený žalovanou Potvrdenie HCB Karviná, X. O., že zo žalobcom sa vôbec na jar 2010 nekontaktovali. Tento dôkaz však nevyvracia tvrdenie svedka X., že v prvotných jednaniach bol oprávnený so žalobcom konať svedok.

Dokazovaním súd dospel k záveru, že článok a výroky v ňom uvedené sú spôsobilé porušiť a zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. Na základe uvedených skutočností súd zaviazal žalovanú ospravedlniť sa žalobcovi a to spôsobom zverenia ospravedlnenia v denníku Š. do 30 od právoplatnosti rozsudku.

Súd považoval za preukázané aj nárok na uplatnenie nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorý stanovuje nutnosť kumulatívneho plnenia podmienok:
že zásah je neoprávnený, zásah je objektívne spôsobilý vyvolať porušenie alebo ohrozenie osobnostných práv fyzickej osoby, žalobcu zaťažuje dôkazná povinnosť preukázať príčinnú súvislosť medzi neoprávneným zásahom a vzniknutou nemajetkovou ujmou, morálna satisfakcia sa javí ako nedostačujúca a dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti bola znížená v značnej miere. Zásah do osobnostných práv žalobcu bol vykonaný v denníku s celoslovenskou pôsobnosťou, ktorý má širokú popularitu, o článku sa dozvedeli známi a kolegovia aj zo zahraničia, minimálne z Českej republiky, žalobcu tento článok zasiahol aj v rodinnom živote, ako to vyplynulo z výpovede brata žalobcu. Zásah žalovanej bol spojený so znížením vážnosti a dôstojnosti žalobcu v spoločnosti a zakladá nárok žalobcu domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Na základe uvedených skutočností súd rozhodol o priznaní finančnej náhrady vo výške 7.000,- eur, ktorá je uplatnená v minimálnej miere s poukazom na široký zásah do žalobcových práv, ktoré žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.
Výpočtový základ podľa § 1 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.:
- výška výpočtového základu na rok 2010 - 721,48 eur
- výška výpočtového základu na rok 2011 - 741,00 eur
- výška výpočtového základu na rok 2012 - 763 eur
Základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon podľa § 10 ods. 8 vyhlášky č. 655/2044 Z.z., je vo výške .....2.000 eur
I. Súd priznal právnemu zástupcovi žalobcu odmenu za úkony
1. 22.4.2010 prevzatie a príprava vrátane prvej porady s klientom.....2.000 eur
2. 24.5.2010 žaloba vo veci samej .....2.000 eur
3. 14.12.2010 vyjadrenie vo veci samej .....2.000 eur
4. 1.3.2011 zastúpenie na meritórnom pojednávaní 10.30 - 13.00 hod. .....2.000 eur
5. 19.4.2011 zastúpenie na meritórnom pojednávaní 12.30 - 13.55 hod. .....2.000 eur
6. 21.6.2011 zastúpenie na meritórnom pojednávaní 12.00 - 12.45 hod. .....2.000 eur
7. 13.9.2011 výsluch svedka: Ing. M. Pelech, OS Ostrava 9.20 - 10.10 hod..... 2.000 eur
8. 21.2.2012 zastúpenie na meritórnom pojednávaní 13.00 - 15.00 hod. .....2.000 eur
Odmena advokáta spolu (bez režijných paušálov) (8x2000).....16.000 eur
II. režijný paušál
- za úkony vykonané od 1.1.2010 do 31.12.2010 - 3 x 7,21 eur .....21,63 eur
- za úkony vykonané od 1.1.2011 do 31.12.2011 - 4 x 7,41 eur .....29,64 eur
- za úkon, vykonaný po 1.1.2012 - 1 x 7,63 eur ....7,63 eur
Režijné paušály spolu ..... 58,90 eur

III. náhrada cestovného
Cesta vykonaná dňa 13.9.2011 z Košíc do Ostravy a späť - výsluch svedka D.. F. X. na Okresnom súde Ostrava v čase 9.20 - 10.10 hod., 722 km
základná náhrada za 1 km - 0,183 eur, spotreba litrov na 100 km - 10,4 l, cena za 1 liter paliva - 1,452 eur
Náhrada cestovného .....109,03 eur
IV. náhrada za stratu času (čas strávený cestou na miesto výsluchu a späť)
§ 17 vyhl. č. 655/2004 Z.z.
- Cesta vykonaná dňa 13.9.2011 z Košíc do Ostravy a späť (cesta tam 5 ho. 15 min.)
- 22 začatých polhodín
- 12,35 eur x 22 polhodín .....271,70 eur
Náhrada za stratu času .....271,70 eur
trovy právneho zastúpenia spolu ..... . 16.439,63 eur

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania za zaplatený súdny poplatok 276 eur a na účet právneho zástupcu žalobcu trovy právneho zastúpenia 16.439,63 eur č. ú. XXXXX/XXXX vedený v OTP Banka Slovensko a. s. a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa
jeho doručenia na Okresný súd Košice II v dvoch písomných vyhotoveniach a to v súlade s ust. § 205 O. s. p. ods. 1 v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O. s. p. je potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Podľa ods. 2 cit. zák. ust. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že podľa písm. a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, podľa písm. b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, podľa písm. c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, podľa písm. d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, podľa písm. e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), podľa písm. f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.